

ΞΕΝΟΦΟΝΤΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ Β

[I] (16) ἐκεῖθεν δ'ἀπέπλευσεν (ὁ Λύσανδρος) εἰς Ῥόδον. οἱ δ'Ἀθηναῖοι ἐκ τῆς Σάμου

ὀρμώμενοι τὴν βασιλέως κακῶς ἐποίουν, καὶ ἐπὶ τὴν Χίον καὶ τὴν Ἔφεστον ἐπέπλευον,

καὶ παρεσκευάζοντο πρὸς ναυμαχίαν, καὶ στρατηγούς πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι

προσείλοντο Μένανδρον, Τυδέα, Κηφισόδοτον. (17) Λύσανδρος δ'ἐκ τῆς Ῥόδου παρὰ

τὴν Ἰωνίαν ἐκπλεῖ πρὸς τὸν Ἑλλάσποντον πρὸς τε τῶν πλοίων τὸν ἔκπλου καὶ ἐπὶ τὰς

ἀφροστηγυίας αὐτῶν πόλεις. ἀνήγοντο δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐκ τῆς Χίου πελάγιοι· (18) ἡ

γὰρ Ἀσία πολεμία αὐτοῖς ἦν. Λύσανδρος δ'ἔξ Ἀβύδου παρέπλει εἰς Λάμφακον

σύμμαχον οὖσαν Ἀθηναίων· καὶ οἱ Ἀβυδηνοὶ καὶ οἱ ἄλλοι παρῆσαν περὶ. ἡγεῖτο δὲ

Θώραξ Λακεδαιμόνιος. (19) προσβάλλοντες δὲ τῇ πόλει αἰροῦσι κατὰ κράτος, καὶ

διήρπασαν οἱ στρατιῶται οὖσαν πλουσίαν καὶ οἴνου καὶ σίτου καὶ τῶν ἄλλων

ἐπιτηδείων πλήρη· τὰ δὲ ἐλεύθερα σώματα πάντα ἀφῆκε Λύσανδρος. **[DERROTA**

ATENIENSE EN EGOSPÓTAMOS] (20) οἱ δ' Ἀθηναῖοι κατὰ πόδας πλέοντες ὠρμίσαντο

τῆς Χερρονήσου ἐν Ἐλαιούντι ναυσὶν ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατόν. ἐνταῦθα δὴ

ἀριστοποιούμενοις αὐτοῖς ἀγγέλλεται τὰ περὶ Λάμφακον, καὶ εὐθὺς ἀνήχθησαν εἰς

Σηστόν. (21) ἐκεῖθεν δ' εὐθὺς ἐπισιτισάμενοι ἔπλευσαν εἰς Αἰγὸς ποταμοὺς ἀντίον τῆς

Λαμφάκου· διεῖχε δ' ὁ Ἑλλήσποντος ταύτη σταδίους ὡς πεντεκαίδεκα. ἐνταῦθα δὴ

ἐδειπνοποιοῦντο. (22) Λύσανδρος δὲ τῇ ἐπιούσῃ νυκτί, ἐπεὶ ὄρθρος ἦν, ἐσήμηνεν εἰς

τὰς ναῦς ἀριστοποιησαμένους εἰσβαίνειν, πάντα δὲ παρασκευασάμενος ὡς εἰς

ναυμαχίαν καὶ τὰ παραβλήματα παραβάλλων, προεῖπεν ὡς μηδεὶς κινήσοιτο ἐκ τῆς

τάξεως μηδὲ ἀνάξοιτο. (23) οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνίσχοντι ἐπὶ τῷ λιμένι

παρετάξαντο ἐν μετώπῳ ὡς εἰς ναυμαχίαν. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀντανήγαγε Λύσανδρος, καὶ τῆς

ἡμέρας ὀψὲ ἦν, ἀπέπλευσαν πάλιν εἰς τοὺς Αἰγὸς ποταμούς. (24) Λύσανδρος δὲ τὰς

ταχίστας τῶν νεῶν ἐκέλευσεν ἔπεσθαι τοῖς Ἀθηναίοις, ἐπειδὴν δὲ ἐκβῶσι, κατιδόντας ὄ

τι ποιούσιν ἀποπλεῖν καὶ αὐτῶ ἐξαγγεῖλαι. καὶ οὐ πρότερον ἐξεβίβασεν ἐκ τῶν νεῶν

πρὶν αὐταὶ ἦκον. ταῦτα δ' ἐποίει τέτταρας ἡμέρας. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπανήγοντο. (25)

Ἀλιβιάδης δὲ κατιδὼν ἐκ τῶν τειχῶν τοὺς μὲν Ἀθηναίους ἐν αἰγιαλῷ ὀρμοῦντας καὶ

πρὸς οὐδεμιᾶ πόλει, τὰ δ' ἐπιτήδεια ἐκ Σηστοῦ μετιόντας πεντεκαίδεκα σταδίου ἀπὸ

τῶν νεῶν, τοὺς δὲ πολεμίους ἐν λιμένι καὶ πρὸς πόλει ἔχοντας πάντα, οὐκ ἐν καλῶ ἔφη

αὐτοὺς ὀρμεῖν, ἀλλὰ μεθορμίσαι εἰς Σηστόν παρῆνει πρὸς τε λιμένα καὶ πρὸς πόλιν· οὗ

ὄντες ναυμαχήσετε, ἔφη, ὅταν βούλησθε. (26) οἱ δὲ στρατηγοί, μάλιστα δὲ Τυδεὺς καὶ

Μένανδρος, ἀπιέναι αὐτὸν ἐκέλευσαν· αὐτοὶ γὰρ νῦν στρατηγεῖν, οὐκ ἐκείνον. [...] (28)

Λύσανδρος δ' εὐθύς ἐσήμηγε τὴν ταχίστην πλεῖν· συμπαρήει δὲ καὶ Θώραξ τὸ πεζὸν

ἔχων. Κόνων δὲ ἰδὼν τὸν ἐπίπλου, ἐσήμηγεν εἰς τὰς ναῦς βοηθεῖν κατὰ κράτος.

διεσκεδασμένων δὲ τῶν ἀνθρώπων, αἱ μὲν τῶν νεῶν δίκροτοι ἦσαν, αἱ δὲ μονόκροτοι,

αἱ δὲ παντελῶς κεναί· ἡ δὲ Κωνώνος καὶ ἄλλαι περὶ αὐτὸν ἑπτὰ πλήρεις ἀνήχθησαν

ἄθροαι καὶ ἡ Πάραλος, τὰς δ' ἄλλας πάσας Λύσανδρος ἔλαβε πρὸς τῆ γῆ. τοὺς δὲ

πλείστους ἄνδρας ἐν τῆ γῆ συνέλεξεν· οἱ δὲ καὶ ἔφυγον εἰς τὰ τειχύδρια. (29) Κόνων δὲ

ταῖς ἐννέα ναυσὶ φεύγων, ἐπεὶ ἔγνω τῶν Ἀθηναίων τὰ πράγματα διεφθαρμένα, κατασχὼν

ἐπὶ τὴν Ἀβαρνίδα τὴν Λαμφάκου ἄκρον ἔλαβεν αὐτόθεν τὰ μεγάλα τῶν Λυσάνδρου

νεῶν ἰστία, καὶ αὐτὸς μὲν οὐκὼ ναυσὶν ἀπέπλευσε παρ' Εὐαγόραν εἰς Κύπρον, ἡ δὲ

Πάραλος εἰς τὰς Ἀθήνας ἀπαγγελοῦσα τὰ γεγονότα. (30) Λύσανδρος δὲ τὰς τε ναῦς καὶ

τοὺς αἰχμαλώτους καὶ τᾶλλα πάντα εἰς Λάμφακον ἀπήγαγεν, ἔλαβε δὲ καὶ τῶν

στρατηγῶν ἄλλους τε καὶ Φιλοκλέα καὶ Ἀδείμαντον. ἧ δ' ἡμέρα ταῦτα κειριργάσατο,

ἔπεμψε Θεόπμπον τὸν Μιλήσιον ληστὴν εἰς Λακεδαίμονα ἀπαγγελοῦντα τὰ γεγονότα,

δὲ ἀφικόμενος τριταῖος ἀπήγγειλε. (31) μετὰ δὲ ταῦτα Λύσανδρος ἀθροίσας τοὺς

συμμάχους ἐκέλευσε βουλευέσθαι περὶ τῶν αἰχμαλώτων. ἐνταῦθα δὲ κατηγορίαι

ἐγίνοντο πολλὰ τῶν Ἀθηναίων, ἃ τε ἤδη παρενομήμισαν καὶ ἃ ἐψηφισμένοι ἦσαν

ποιεῖν, εἰ κρατήσειαν τῇ ναυμαχίᾳ, τὴν δεξιὰν χεῖρα ἀποκόπτειν τῶν ζωρηθέντων

πάντων, καὶ ὅτι λαβόντες δύο τριήρεις, Κορινθίαν καὶ Ἀνδρίαν, τοὺς ἐξ αὐτῶν πάντας

κατακρημνίσειαν· Φιλοκλῆς δ' ἦν στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων, ὃς τούτους διέφθειρεν.

(32) ἐλέγετο δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ, καὶ ἔδοξεν ἀποκτεῖναι τῶν αἰχμαλώτων ὅσοι ἦσαν

Ἀθηναῖοι πλὴν Ἀδειμάντου, ὅτι μόνος ἐπελάβετο ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ περὶ τῆς

ἀποτομῆς τῶν χειρῶν ψηφίσματος· ἠτιάθη μέντοι ὑπὸ τινῶν προδοῦναι τὰς ναῦς.

Λύσανδρος δὲ Φιλοκλέα πρῶτον ἐρωτήσας, ὃς τοὺς Ἀνδρίους καὶ Κορινθίους

κατεκρημνισε, τί εἶη ἄξιος παθεῖν ἀρξάμενος εἰς Ἑλληνας παρανομεῖν, ἀπέσφαξεν.

CONSTERNACIÓN DE ATENAS [II] (3) Ἐν ταῖς Ἀθηναῖς τῆς Παράλου ἀφικομένης

νυκτὸς ἐλέγετο ἡ συμφορὰ, καὶ οἰμωγὴ ἐκ τοῦ Πειραιῶς διὰ τῶν μακρῶν τειχῶν εἰς

ἄστὺ διῆκειν, ὃ ἕτερος τῷ ἑτέρῳ παραγγέλλων· ὥστ' ἐκείνης τῆς νυκτὸς οὐδεὶς

ἐκοιμήθη, οὐ μόνον τοὺς ἀπολωλότας πενθοῦντες, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἔτι αὐτοὶ

ἑαυτοὺς, πείσεσθαι νομίζοντες οἷα ἐποίησαν Μηλίους τε Λακεδαιμονίων ἀποίκους

ὄντας, κρατήσαντες πολιορκίᾳ, καὶ Ἰστιαίᾳς καὶ Σκιωναίους καὶ Τορωναίους καὶ

Αἰγινήτας καὶ ἄλλους πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων. (4) τῇ δ' ὕστεραίᾳ ἐκκλησίᾳ ἐποίησαν, ἐν

ἧ ἔδοξε τοὺς τε λιμένας ἀποχωῶσαι¹ πλὴν ἑνὸς καὶ τὰ τείχη εὐτρεπίζειν καὶ φυλακὰς

ἐφιστάναι καὶ ἄλλα πάντα ὡς εἰς πολιορκίαν παρασκευάζειν τὴν πόλιν. καὶ οὗτοι μὲν

περὶ ταῦτα ἦσαν.

BLOQUEO A ATENAS (5) Λύσανδρος δ' ἐκ τοῦ Ἑλλησπόντον ναυσὶ διακοσίαις

ἀφικόμενος εἰς Λέσβον κατεσκευάσατο τὰς τε ἄλλας πόλεις ἐν αὐτῇ καὶ Μυτιλήνῃ· εἰς

δὲ τὰ ἐπὶ Θράκης χωρία ἔπεμψε δέκα τριήρεις ἔχοντα Ἐτεόνιον, ὃς τὰ ἐκεῖ πάντα

πρὸς Λακεδαιμονίους μετέστησεν. (6) εὐθὺς δὲ καὶ ἡ ἄλλη Ἑλλὰς ἀφειστήκει Ἀθηναίων

¹ ἀποχωῶσαι aor. de ἀπο-χώννυμι 'poner diques a'

μετὰ τὴν ναυμαχίαν πλὴν Σαμίων· οὗτοι δὲ σφάγας τῶν γνωρίμων ποιήσαντες κατεῖχον

τὴν πόλιν. (7) Λύσανδρος δὲ μετὰ ταῦτα ἔπεμψε πρὸς Ἄγιν τε εἰς Δεκέλειαν καὶ εἰς

Λακεδαίμονα ὅτι προσπλεῖ σὺν διακοσίαις ναυσί. Λακεδαιμόνιοι δ'ἔξῃσαν πανδημει

καὶ οἱ ἄλλοι Πελοποννήσιοι πλὴν Ἀργείων, παραγγείλαντος τοῦ ἐτέρου Λακεδαιμονίων

βασιλέως Παυσανίου. (8) ἐπεὶ δ'ἅπαντες ἠθροίσθησαν, ἀναλαβὼν αὐτοὺς πρὸς τὴν

πόλιν ἐστρατοπέδευσεν ἐν τῇ Ἀκαδημείᾳ [τῷ καλουμένῳ γυμνασίῳ]. (9) Λύσανδρος δὲ

ἀφικόμενος εἰς Αἴγιναν ἀπέδωκε τὴν πόλιν Αἰγίνηταις, ὅσους ἐδύνατο πλείστους αὐτῶν

ἄθροίσας, ὡς δ'αὐτως καὶ Μηλίοις καὶ τοῖς ἄλλοις ὅσοι τῆς αὐτῶν ἐστέροντο. μετὰ δὲ

τοῦτο δηρώσας Σαλαμῖνα ὤρμιστατο πρὸς τὸν Πειραιᾶ ναυσὶ πενήκοντα καὶ ἑκατόν,

καὶ τὰ πλοῖα εἴργε τοῦ εἴσπλου.

NEGOCIACIONES Y RENDICIÓN (10) Οἱ δ'Ἀθηναῖοι πολιορκούμενοι κατὰ γῆν καὶ

κατὰ θάλατταν ἠπόρουν τί χρῆ ποιεῖν, οὔτε νεῶν οὔτε συμμάχων αὐτοῖς ὄντων οὔτε

σίτου· ἐνόμιζον δὲ οὐδεμίαν εἶναι σωτηρίαν † εἰ μὴ παθεῖν ἃ οὐ τιμωρούμενοι

ἐποίησαν, ἀλλὰ διὰ τὴν ὕβριν ἠδίκουν ἀνθρώπους μικροπολίτας οὐδ' ἐπὶ μιᾷ αἰτίᾳ

ἑτέρῳ ἢ ὅτι ἐκείνοις συνεμάχουν. (11) διὰ ταῦτα τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους ποιήσαντες

ἐκαρτέρουν, καὶ ἀποθνησκόντων ἐν τῇ πόλει λιμῶ πολλῶν οὐ διελέγοντο περὶ

διαλλαγῆς. ἐπεὶ δὲ παντελῶς ἤδη ὁ σίτος ἐπελελοίπει, ἔπεμψαν πρέσβεις παρ' Ἄγιν,

βουλόμενοι σύμμαχοι εἶναι Λακεδαιμονίοις ἔχοντες τὰ τείχη καὶ τὸν Πειραιᾶ, καὶ ἐπὶ

τούτοις συνθήκας ποιῆσθαι. (12) ὁ δὲ αὐτοὺς εἰς Λακεδαίμονα ἐκέλευεν ἰέναι· οὐ γὰρ

εἶναι κύριος αὐτῶν. ἐπεὶ δ' ἀπήγγειλαν οἱ πρέσβεις ταῦτα τοῖς Ἀθηναίοις, ἔπεμψαν

αὐτοὺς εἰς Λακεδαίμονα. (13) οἱ δ' ἐπεὶ ἦσαν ἐν Σελλασίᾳ [πλησίον τῆς Λακωνικῆς] καὶ

ἐπύθοντο οἱ ἔφοροι αὐτῶν ἃ ἔλεγον, ὄντα οἰάπερ καὶ πρὸς Ἄγιν, αὐτόθεν αὐτοὺς

ἐκέλευον ἀπιέναι, καὶ εἴ τι δέονται εἰρήνης, κάλλιον ἦκειν βουλευσάμενος. (14) οἱ δὲ

πρέσβεις ἐπεὶ ἦκον οἴκαδε καὶ ἀπήγγειλαν ταῦτα εἰς τὴν πόλιν, ἀθυμία ἐνέπεσε πᾶσιν·

ψοντο γὰρ ἀνδραποδισθήσεσθαι, καὶ ἕως ἂν πέμπωσιν ἑτέρους πρέσβεις, πολλοὺς τῷ

λιμῷ ἀπολεῖσθαι. (15) περὶ δὲ τῶν τειχῶν τῆς καθαιρέσεως οὐδεὶς ἐβούλετο

συμβουλεύειν· Ἀρχέστρατος γὰρ εἰπὼν ἐν τῇ βουλῇ Λακεδαιμονίοις κράτιστον εἶναι

ἐφ' οἷς προυκαλοῦντο εἰρήνην ποιεῖσθαι, ἐδέθη· προυκαλοῦντο δὲ τῶν μακρῶν τειχῶν

ἐπὶ δέκα σταδίουσιν καθελεῖν ἑκατέρου· ἐγένετο δὲ ψήφισμα μὴ ἐξεῖναι περὶ τούτων

συμβουλεύειν. (16) τοιούτων δὲ ὄντων Θηραμένης εἶπεν ἐν ἐκκλησίᾳ ὅτι εἰ βούλονται

αὐτὸν πέμψαι παρὰ Λύσανδρον, εἰδὼς ἥξει Λακεδαιμονίους πότερον

ἔξανδραποδίσασθαι τὴν πόλιν βουλόμενοι ἀντέχουσι περὶ τῶν τειχῶν ἢ πίστεως ἕνεκα.

πεμφθεὶς δὲ διέτριβε παρὰ Λυσάνδρῳ τρεῖς μῆνας καὶ πλείω, ἐπιτηρῶν ὁπότε Ἀθηναῖοι

ἔμελλον διὰ τὸ ἐπιλελοιπέναι τὸν σῆτον ἅπαντα ὃ τι τις λέγοι ὁμολογήσειν. (17) ἐπεὶ δὲ

ἦγε τετάρτῳ μηνί, ἀπήγγειλεν ἐν ἐκκλησίᾳ ὅτι αὐτὸν Λύσανδρος τέως μὲν κατέχοι, εἴτα

κελεύοι εἰς Λακεδαίμονα ἰέναι· οὐ γὰρ εἶναι κύριος ὧν ἐρωτῶτο ὑπ' αὐτοῦ, ἀλλὰ τοὺς

ἑφόρους. μετὰ ταῦτα ἤρέθη πρεσβευτῆς εἰς Λακεδαίμονα αὐτοκράτωρ δέκατος αὐτός.

(18) Λύσανδρος δὲ τοῖς ἑφοροῖς ἔπεμψεν ἀγγελοῦντα μετ'ἄλλων Λακεδαιμονίων

Ἀριστοτέλην, φυγάδα Ἀθηναῖον ὄντα, ὅτι ἀποκρίναιτο Θηραμένει ἐκείνους κυρίου

εἶναι εἰρήνης καὶ πολέμου. (19) Θηραμένης δὲ καὶ οἱ ἄλλοι πρέσβεις ἐπεὶ ἦσαν ἐν

Σελλασίᾳ, ἐρωτώμενοι δὲ ἐπὶ τίνι λόγῳ ἦκοιεν εἶπον ὅτι αὐτοκράτορες περὶ εἰρήνης,

μετὰ ταῦτα οἱ ἑφοροὶ καλεῖν ἐκέλευον αὐτούς. ἐπεὶ δ' ἦκον, ἐκκλησίαν ἐποίησαν, ἐν ἧ

ἀντέλεγον Κορίνθιοι καὶ Θηβαῖοι μάλιστα, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι τῶν Ἑλλήνων, μὴ

σπένδεσθαι Ἀθηναίοις, ἀλλ' ἐξαιρεῖν. (20) Λακεδαιμόνιοι δὲ οὐκ ἔφασαν πόλιν

Ἑλληνίδα ἀνδραποδιεῖν μέγα ἀγαθὸν εἰργασμένην ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις

γενομένοις τῇ Ἑλλάδι, ἀλλ' ἐποιοῦντο εἰρήνην ἐφ' ᾧ τὰ τε μακρὰ τεῖχη καὶ τὸν Πειραιᾶ

καθελόντας καὶ τὰς ναῦς πλὴν δώδεκα παραδόντας καὶ καὶ τοὺς φυγάδας καθέντας τὸν

αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον νομίζοντας Λακεδαιμονίοις ἔπεσθαι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ

θάλατταν ὅποι ἂν ἡγῶνται. (21) Θηραμένης δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πρέσβεις ἐπανάφερον

ταῦτα εἰς τὰς Ἀθήνας. εἰσιόντας δ' αὐτοὺς ὄχλος περιεῖχετο πολὺς, φοβούμενοι μὴ

ἄπρακτοι ἦκοιεν· οὐ γὰρ ἔτι ἐνεχώρει μέλλειν διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀπολλυμένων τῷ

λιμῷ. (22) τῇ δὲ ὑστεραία ἀπήγγελλον οἱ πρέσβεις ἐφ' οἷς οἱ Λακεδαιμόνιοι ποιοῖντο

τὴν εἰρήνην· προηγόρει δὲ αὐτῶν Θηραμένης, λέγων ὡς χρὴ πείθεσθαι Λακεδαιμονίοις

καὶ τὰ τείχη περικυβεῖν. ἀντειπόντων δὲ τινῶν αὐτῷ, πολὺ δὲ πλειόνων

συνεπαινεσάντων, ἔδοξε δέχεσθαι τὴν εἰρήνην. (23) μετὰ δὲ ταῦτα Λύσανδρός τε

κατέπλει εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ οἱ φυγάδες κατήσαν καὶ τὰ τείχη κατέσκαπτον

ὑπ' αὐλητρίδων πολλῇ προθυμίᾳ, νομίζοντες ἐκείνην τὴν ἡμέραν τῇ Ἑλλάδι ἄρχειν τῆς

ἐλευθερίας. (24) Καὶ ὁ ἐνιαυτὸς ἔληγεν, ἐν ᾧ μεσοῦντι Διονύσιος ὁ Ἑρμοκράτους

Συρακόσιος ἐτυράνησε, μάχη μὲν πρότερον ἠττηθέντων ὑπὸ Συρακοσίων

Καρχηδονίων, σπάνει δὲ σίτου ἐλόντων Ἀκράγαντα, ἐκλιπόντων τῶν Σικελιωτῶν τὴν

πόλιν.

GOBIERNO DE LOS TREINTA: ACTUACIÓN [III] (11) οἱ δὲ τριάκοντα ἠρέθησαν μὲν

ἐπεὶ τάχιστα τὰ μακρὰ τείχη καὶ τὰ περὶ τὸν Πειραιᾶ καθηρέθη· αἰρεθέντες δὲ ἐφ' ᾧτε

συγγράψαι νόμους, καθ' οὓστινας πολιτεύσοιντο, τούτους μὲν αἰεὶ ἔμελλον συγγράφειν

τε καὶ ἀποδεικνύναι, βουλὴν δὲ καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς κατέστησαν ὡς ἐδόκει αὐτοῖς. (12)

ἔπειτα πρῶτον μὲν οὓς πάντες ἤδεσαν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ ἀπὸ συκοφαντίας ζῶντας καὶ

τοῖς καλοῖς ἀγαθοῖς βαρεῖς ὄντας, συλλαμβάνοντες ὑπὸ τὴν θανάτου· καὶ ἢ τε βουλή

ἠδέως αὐτῶν κατεψηφίζετο οἷ τε ἄλλοι ὅσοι συνήδεσαν ἑαυτοῖς μὴ ὄντες τοιοῦτοι

οὐδὲν ἤχθοντο. (13) ἐπεὶ δὲ ἤρξαντο βουλευέσθαι ὅπως ἂν ἐξείη αὐτοῖς τῇ πόλει

χρησθαι ὅπως βούλοιντο, ἐκ τούτου πρῶτον μὲν πέμψαντες εἰς Λακεδαίμονα Αἰσχίνην

τε καὶ Ἀριστοτέλην ἔπεισαν Λύσανδρον φρουροὺς σφίσι συμπρᾶξαι ἐλθεῖν, ἕως δὴ τοὺς

πονηροὺς ἐπιποδῶν ποιησάμενοι καταστήσαιντο τὴν πολιτείαν· θρέψειν δὲ αὐτοὶ

ὕπισχνοῦντο. (14) ὁ πεισθεὶς τοὺς τε φρουροὺς καὶ Καλλίβιον ἀρμοστὴν συνέπραξεν

αὐτοῖς πεμφθῆναι. οἱ δ' ἐπεὶ τὴν φρουρὰν ἔλαβον, τὸν μὲν Καλλίβιον ἐθεράπευον πάσῃ

θεραπείᾳ, ὡς πάντα ἐπαινοίῃ ἃ πράττειεν, τῶν δὲ φρουρῶν τούτου συμπέμποντος

αὐτοῖς οὓς ἐβούλοντο συνελάμβανον οὐκέτι τοὺς πονηροὺς τε καὶ ὀλίγου ἀξίους,

ἀλλ' ἤδη οὓς ἐνόμιζον ἥκιστα μὲν παρωθουμένους ἀνέχεσθαι, ἀντιπράττειν δέ τι

ἐπιχειροῦντας πλείστους ἂν τοὺς συνεθέλοντας λαμβάνειν.

FIN DEL GOBIERNO DE LOS TREINTA [IV] (24) Καὶ οἱ μὲν τριάκοντα Ἐλευσινάδε

ἀπῆλθον· οἱ δὲ δέκα τῶν ἐν ἄστει καὶ μάλα τετραραγμένων καὶ ἀπιστούντων ἀλλήλοις

σὺν τοῖς ἰπάρχοις ἐπεμέλοντο. ἐξεκάθευδον δὲ καὶ οἱ ἰππεῖς ἐν τῷ Ὠιδείῳ, τοὺς τε

ἵππους καὶ τὰς ἀσπίδας ἔχοντες, καὶ δι' ἀπιστίαν ἐφώδευον τὸ² μὲν ἀφ' ἐσπέρας σὺν ταῖς

² τὸ μὲν..., τὸ δὲ... valor adverbial del artículo distributivo: 'por un lado..., por otro...'

ἀσπίσι κατὰ τείχη, τὸ δὲ πρὸς ὄρθρον σὺν τοῖς ἵπποις, ἀεὶ φοβούμενοι μὴ ἐπεισπέσοιέν

τινες αὐτοῖς τῶν ἐκ τοῦ Πειραιῶς. (25) οἱ δὲ πολλοὶ τε ἤδη ὄντες καὶ παντοδαποί, ὅπλα

ἐποιοῦντο, οἱ μὲν ξύλινα, οἱ δὲ οἰσύινα, καὶ ταῦτα ἐλευκοῦντο. πρὶν δὲ ἡμέρας δέκα

γενέσθαι, πιστὰ δόντες, οἵτινες συμπολεμήσειαν, καὶ εἰ ξένοι εἶεν, ἰσοτέλειαν ἔσεσθαι,

ἐξῆσαν πολλοὶ μὲν ὀπλίται, πολλοὶ δὲ γυμνήτες· ἐγένοντο δὲ αὐτοῖς καὶ ἵππεῖς ὥσει

ἐβδομήκοντα· προνομᾶς δὲ ποιούμενοι, καὶ λαμβάνοντες ξύλα καὶ ὀπώραν, ἐκάθειδον

πάλιν ἐν Πειραιεῖ. (26) τῶν δ' ἐκ τοῦ ἄστεως ἄλλος μὲν οὐδεὶς σὺν ὄπλοις ἐξήρει, οἱ δὲ

ἵππεῖς ἔστιν ὅτε καὶ ληστὰς ἐχειροῦντο τῶν ἐκ τοῦ Πειραιῶς, καὶ τὴν φάλαγγα αὐτῶν

ἐκακουργοῦν. περιέτυχον δὲ καὶ τῶν Αἰζωνέων τισὶν εἰς τοὺς αὐτῶν ἀγρούς ἐπὶ τὰ

ἐπιτήδεια πορευομένοις· καὶ τούτους Λυσίμαχος ὁ ἵππαρχος ἀπέσφαξε, πολλὰ

λιτανεύοντας καὶ πολλῶν χαλεπῶς φερόντων ἵππέων. (27) ἀνταπέκτειναν δὲ καὶ οἱ ἐν

Πειραιεῖ τῶν ἵππέων ἐπ' ἀγροῦ λαβόντες Καλλίστρατον φυλῆς Λεοντίδος. καὶ γὰρ ἤδη

μέγα ἐφρόνουν, ὥστε καὶ πρὸς τὸ τεῖχος τοῦ ἄστεως προσέβαλλον. εἰ δὲ καὶ τοῦτο δεῖ

εἰπεῖν τοῦ μηχανοποιοῦ τοῦ ἐν τῷ ἄστει, ὃς ἐπεὶ ἔγνω ὅτι κατὰ τὸν ἐκ Λυκείου δρόμον

μέλλοιεν τὰς μηχανὰς προσάγειν, τὰ ζεύγη ἐκέλευσε πάντα ἀμαξιαίους λίθους ἄγειν καὶ

καταβάλλειν ὅπου ἕκαστος βούλοιτο τοῦ δρόμου. ὡς δὲ τοῦτο ἐγένετο, πολλὰ εἶς

ἕκαστος τῶν λίθων πράγματα παρεῖχε.

NEGOCIACIONES Y RECONCILIACIÓN ENTRE LOS BANDOS. Tras los problemas con los asaltos de la gente del Pireo, los de la ciudad piden ayuda a Esparta. Tras sitiar sin provecho Pausanias el Pireo los lacedemonios median para intentar una reconciliación entre los atrincherados en el Pireo y los de la ciudad:

(38) ἀκούσαντες δὲ πάντων αὐτῶν οἱ ἔφοροι καὶ ἐκκλητοὶ, ἐξέπεμψαν πεντακταίδεκα

ἄνδρας εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ ἐπέταξαν σὺν Παυσανίᾳ διαλλάξαι ὅπη δύναιτο κάλλιστα.

οἱ δὲ διήλλαξαν ἐφ' ᾧτε εἰρήνην μὲν ἔχειν ὡς πρὸς ἀλλήλους, ἀπιέναι δὲ ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν

ἕκαστον πλὴν τῶν τριάκοντα καὶ τῶν ἑνδεκα καὶ τῶν ἐν Πειραιεῖ ἀρξάντων δέκα. εἰ δὲ

τινες φοβοῖντο τῶν ἐξ ἄστεως, ἔδοξεν αὐτοῖς Ἐλευσίνα κατοικεῖν. (39) τούτων δὲ

περανθέντων Παυσανίας μὲν διῆκε τὸ στράτευμα, οἱ δ' ἐκ τοῦ Πειραιῶς ἀνελθόντες σὺν

τοῖς ὄπλοις εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἔθυσαν τῇ Ἀθηνᾶ. ἐπεὶ δὲ κατέβησαν † οἱ στρατηγοί,

ἔνθα δὴ ὁ Θρασύβουλας ἔλεξεν· (40) Ὑμῖν, ἔφη, ὧ ἐν τοῦ ἄστεως ἄνδρες, συμβουλεύω

ἐγὼ γνῶναι ὑμᾶς αὐτοὺς. μάλιστα δ' ἂν γνοίητε, εἰ ἀναλογίσαισθε ἐπὶ τίνι ὑμῖν μέγα

φρονητέον ἐστίν, ὥστε ἡμῶν ἄρχειν ἐπιχειρεῖν. πότερον δικαιότεροί ἐστε; ἀλλ' ὁ μὲν

δῆμος πενέστερος ὑμῶν ὢν οὐδὲν πώποτε ἔνεκα χρημάτων ὑμᾶς ἠδίκηκεν· ὑμεῖς δὲ

πλουσιώτεροι πάντων ὄντες πολλὰ καὶ αἰσχρὰ ἔνεκα κερδέων πεποιήκατε. ἐπεὶ δὲ

δικαιοσύνης οὐδὲν ὑμῖν προσήκει, σκέψασθε εἰ ἄρα ἐπ' ἄνδρεία ὑμῖν μέγα φρονητέον.

(41) καὶ τίς ἂν καλλίων κρίσις τούτου γένοιτο ἢ ὡς ἐπολεμήσαμεν πρὸς ἀλλήλους; ἀλλὰ

γνώμη φαίητ' ἂν προέχειν, οἳ ἔχοντες καὶ τεῖχος καὶ ὄπλα καὶ χρήματα καὶ συμμάχους

Πελοποννησίους ὑπὸ τῶν οὐδὲν τούτων ἐχόντων περιείληφθε; ἀλλ' ἐπὶ Λακεδαιμονίοις

δὴ οἴεσθε μέγα φρονητέον εἶναι; πῶς, οἷγε ὥσπερ τοὺς δάκνοντας κύνας κλοιῶ

δήσαντες παραδιδόασιν, οὕτω ἀκκιῖνον ὑμᾶς παραδόντες τῷ ἠδίκημένῳ τούτῳ δήμῳ

οἴχονται ἀπιόντες; (42) οὐ μέντοι γε ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες, ἀξιῶ ἐγὼ ὧν ὁμωμόκατε

παρὰβῆναι οὐδὲν, ἀλλὰ καὶ τοῦτο πρὸς τοῖς ἄλλοις καλοῖς ἐπιδειῖξαι, ὅτι καὶ εὖορκοι

καὶ ὄσιοί ἐστε. εἰπὼν δὲ ταῦτα καὶ ἄλλα τοιαῦτα, καὶ ὅτι οὐδὲν δέοι ταράττεσθαι, ἀλλὰ

τοῖς νόμοις τοῖς ἀρχαίοις χρῆσθαι, ἀνέστησε τὴν ἐκκλησίαν. (43) καὶ τότε μὲν ἀρχὰς

καταστησάμενοι ἐπολιτεύοντο· ὑστέρω δὲ χρόνῳ ἀκούσαντες ξένους μισθοῦσθαι τοὺς

Ἐλευσίνοι, στρατευσάμενοι πανδημίῃ ἐπ' αὐτοὺς τοὺς μὲν στρατηγούς αὐτῶν εἰς λόγους

ἐλθόντας ἀπέκτειναν, τοῖς δὲ ἄλλοις εἰσπέμφαντες τοὺς φίλους καὶ ἀναγκαίους ἔπεισαν

συναλλαγῆναι. καὶ ὁμόσαντες ὄρκους ἧ μὴν μὴ μνησικακήσειν, ἔτι καὶ νῦν ὁμοῦ τε

πολιτεύονται καὶ τοῖς ὄρκοις ἐμμένει ὁ δῆμος.